

Rzeczywistość, jaką zastają kolejni absolwenci kierunku farmacja, ulega dynamicznym przemianom na przestrzeni ostatnich lat. Farmaceuci coraz wyraźniej dążą do umocnienia swojej roli, wskazując kolejne obszary opieki zdrowotnej, w których ich udział bezpośrednio przekłada się na zwiększenie bezpieczeństwa farmakoterapii pacjentów. Co więcej, pandemia COVID-19, uwypukliła znaczenie aptek jako najłatwiej dostępnego elementu systemu ochrony zdrowia. Według statystyk Naczelnej Izby Aptekarskiej farmaceuci dziennie udzielają 2 milionów fachowych porad i bardzo często są pierwszymi do których pacjenci zgłaszają się ze swoimi problemami zdrowotnymi. Ponadto udowodniono w badaniach na świecie, że opieka sprawowana przez farmaceutów ma również wymiar ekonomiczny, pozwalając zaoszczędzić znaczące kwoty dzięki unikaniu leczenia, w tym hospitalizacji, związanych z następstwami niewłaściwego stosowania leków i związanych z ich przyjmowaniem działań niepożądanych i interakcji. Zostało to dostrzeżone przez polskiego ustawodawcę, czego efektem jest wprowadzenie Ustawy o zawodzie farmaceuty, która w sposób kompleksowy reguluje zagadnienia związane ze statusem zawodu, usługami świadczonymi w aptece oraz uprawnieniami i obowiązkami farmaceuty. W tym samym czasie umożliwiono farmaceutom odbycie kursów uprawniających do kwalifikowania i przeprowadzania szczepień przeciwko SARS-CoV-2. Są to zmiany, których nie można było przewidzieć, a które stanowią wyzwanie dla całego środowiska farmaceutycznego. Powstaje zatem nie tylko potrzeba ciągłego samodoskonalenia się pracowników aptek, ale również innego spojrzenia na kwestie przygotowania do zawodu w toku studiów farmaceutycznych. Wobec nowych okoliczności konieczne jest wprowadzenie nowych metod nauczania, które lepiej przygotowują absolwentów do praktycznego realizowania założeń nowej ustawy, czyli świadczenia opieki farmaceutycznej. W nauczaniu studentów uczelni medycznych od dawna wykorzystuje się metody i formy nauczania, które przede wszystkim pozwalają integrować wiedzę i kompetencje w praktyce. W Polsce ten cel realizowany jest w centrach symulacji medycznej, w których jednak niewiele miejsca i czasu przeznaczane jest dla studentów farmacji. Z tego względu założeniem projektu jest wprowadzenie na piątym roku farmacji ćwiczeń z udziałem pacjenta symulowanego i ocena wpływu tych zajęć na samoocenę i poczucie własnej skuteczności przyszłych farmaceutów. Pacjenci, którzy będą brali udział w ćwiczeniach, to przygotowane do tej roli osoby, prowadzące dialog ze studentem według ściśle określonego scenariusza. Taki rodzaj zajęć pozwala nie tylko na doskonalenie umiejętności wykorzystywania wiedzy w praktyce, ale również stwarza możliwość na popełnianie błędów w kontrolowanych warunkach, a tym samym na ich uniknięcie w pracy zawodowej. W założeniu udział studentów w takim projekcie powinien przekładać się na zwiększenie własnej samooceny jako profesjonalisty i edukatora pacjenta oraz poczucia własnej skuteczności. Poczucie samoskuteczności (ang. self-efficacy) jest to przekonanie o własnych zdolnościach do osiągnięcia określonego celu w różnych warunkach, szczególnie w sytuacjach stresowych (Bandura, Albert. "Self-Efficacy Mechanism in Human Agency." 1982). Zatem wpływ ćwiczeń symulacyjnych na przyszłych absolwentów farmacji powinien być wielopłaszczyznowy, zarówno na poziomie umiejętności, kompetencji miękkich jak i gotowości do występowania w roli autorytetu dla pacjenta